

vendelse for dens vedkommende i dens forbindelser med de medlemsstater, der har afgivet samme erklæring, halvfems dage efter deponeringen af erklæringen.

4. Enhver erklæring, der fremsættes i medfør af artikel 9, træder i kraft tredive dage efter deponeringen heraf, dog tidligst på datoen for denne konventions ikrafttræden eller dens anvendelse for den pågældende stats vedkommende.

5. Konventionen finder kun anvendelse på begæringer, der er indgivet efter den dato, hvor konventionen træder i kraft eller bringes i anvendelse mellem den anmodede og den begærende stat.

Artikel 17

Tiltrædelse

1. Denne konvention er åben for tiltrædelse af enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union.

2. Teksten til konventionen på den tiltrædende stats sprog, som udformet af Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og godkendt af samtlige medlemsstater, har samme gyldighed som de øvrige autentiske tekster. Generalsekretæren sender en bekræftet genpart heraf til hver medlemsstat.

3. Tiltrædelsesdokumenterne deponeres i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

4. Konventionen træder i kraft over for enhver stat, der tiltræder den, halvfems dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesdokument eller på datoen for konventionens ikrafttræden, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af perioden på halvfems dage.

5. Hvis konventionen endnu ikke er trådt i kraft, når tiltrædelsesdokumentet deponeres, finder artikel 16, stk. 3, anvendelse på de tiltrædende medlemsstater.«

15. Som *bilag 2* til loven indsættes:

»Bilag 2

Uddrag af konvention af 27. september 1996 om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. Denne konvention har til formål at supplere bestemmelserne i og lette anvendelsen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af:

- den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering, i det følgende benævnt »den europæiske udleveringskonvention«
 - den europæiske konvention af 27. januar 1977 om bekæmpelse af terrorisme, i det følgende benævnt »den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme«
 - konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, for så vidt angår forbindelserne mellem de medlemsstater, der er parter i denne konvention, og
 - kapitel 1 i traktaten af 27. juni 1962 om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager mellem Kongeriget Belgien, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene som ændret ved protokol af 11. maj 1974, i det følgende benævnt »Benelux-traktaten« for så vidt angår forbindelserne mellem medlemsstaterne i Den Økonomiske Union Benelux.
2. Stk. 1 berører ikke anvendelsen af mere fordelagtige bestemmelser i bilaterale eller multilaterale aftaler mellem medlemsstater eller, som fastsat i artikel 28, stk. 3, i den europæiske udleveringskonvention, arrangementer om udlevering på grundlag af en ensartet lovgivning eller gensidige lovgivninger om fuldbyrdelse på en medlemsstats territorium af arrestordre udstedt på en anden medlemsstats territorium.